

Van e giel klaan moeizeke en van een fleske Cognac

Renaat Grassin

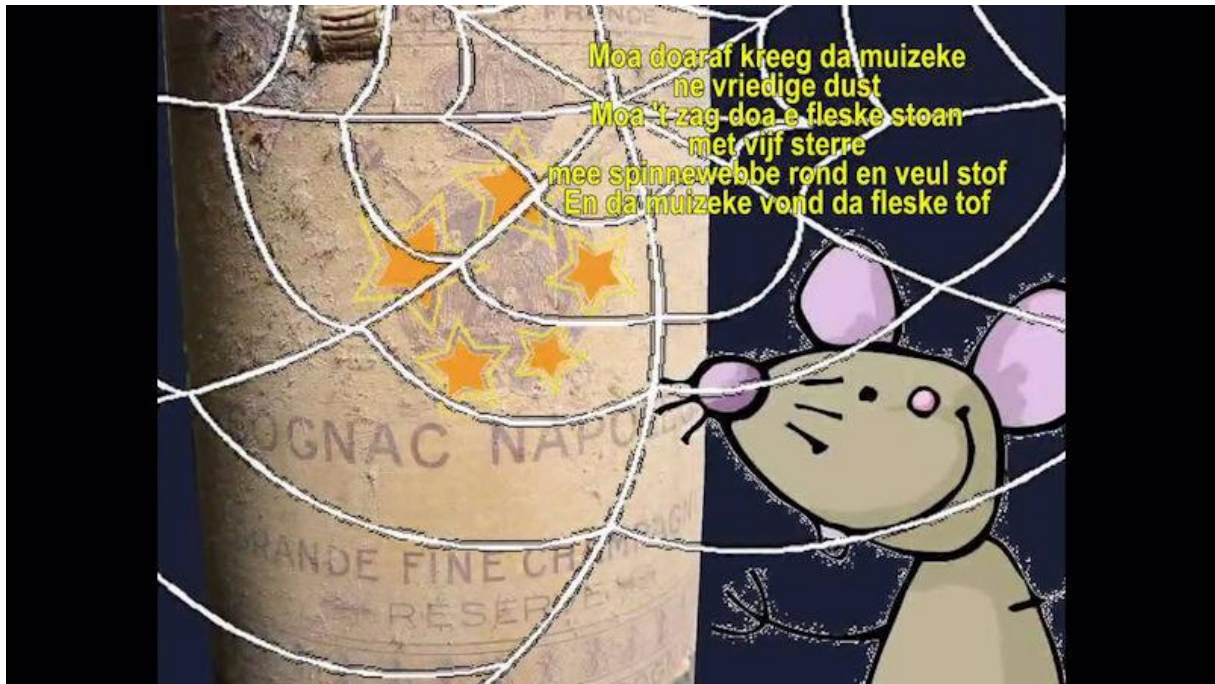
E giel klaan en e zjantee moeizeke da was ne ki on't spele in e gardemanzjei
En het preufdege van de makaroni, en van de restant van ne roti
En dén wei van nen ette keis en van e pak sjikolet en van 'n transjke patei.
Et à la fin van 'n aabakke kest. Mo toon kreig da moeizeken vriedegen dest,
Want et zag do e fleske stoen mé vaaf stêre mè spinnewebe rond en vol stof.
En da moeizeke vond da fleske tof.

Mo seul'ment, 't aa gienen tierboesjon vè da fleske te deeboesjoneire...
En toon paktege da moeizeke zaanen eelan en et begost da fleske te sjarzjeire
en et sproenk en et sproenk... en et sproenk da flesken omvêr et par terre
et fleske was stukked en watat er in was, was faaine konjak, ieste kaleeter,
ne gielen alve leeter.

En et moeizeke lanseidegen em in daane plas en et lektege, et lektege...ge kunt ni geluuve
oo good dat da was,
en et lektege nog et encore et toujours totdat et op't leste gin fles ni mi zag en giene plafon
en giene vloer
en et veel van alteroêsen op za gat want da moeizeke was in iene ki scheilkrimineilzat.

Mo, dans un dernier effort stont et recht op zan achterste puute
en et kloptege mè zan twie vosjten op zan bêst lek as ne gruute

en et reep lek as Tarzan oeit de sinema, geried tot de straaid:
“Woe es daane smeirege koêter da’k em zaane nek afbaait!”

Hei hei pas oep zunne.

Naa mooie ni paaze zenne da 'k em da powezeek zit te deklameire alien vui aale t'amuzeire.
Neineie neineie

ik em aaile wille demonsteire dat sa er soemegste zaain dee uile mé konvikse e stuk in uilen
uur drinke

dat da ni es seul'ment en allien vui te kunne drinke,
mo wel vui ne ki goo zat en gielegans doefes te kunne zaain.

Want den vergeite z'uile mizeire en vergeite z'uile paain;
en noé zaane vaaifde of tiende guis (da angst af van a konstiteuse)
voelt de klainste pasjakroet em lek as ne ruis;
nen erme vagabont die voelt tem gelek as ne miljoneir
en em paast dat em in e zilvere bedde mè zaa loekes slopt in plosj van op zaane
paljaspartêr;
ne poefer verget zaane poef en zaan schuld;
nen boeilt zan mimoktaaid en zaanen boeilt;
ne lafoêt wëdt nen eero, ne loerik ne rappe,
en ne pei mè 'n stem vui out mei te kappe dië paast dat em zingt lek as ne nachtegoël,...
ne zatte schacht es kapitaain en ne zatte kapitaain es zjeneroël...
En ik, et Ketsje zëlf, fabrikeir den powezeekes en détail et en gros
en ik veul ma nog straffer as Vondel en as Victor Hugo.

Aswannier ge donc van a leive ne zatlap zeejt,
respekteit em en bezeet em mé takt:
ge kunt nuut weite vui wee dat em zan aaige pakt.
En surtoe, mense dee no maa lëstert, bekloêgt em neet ...
et es mascheen den ienegste moment in daane soekeleir za leive dat em ni af ën zeet.